

eller $3\frac{1}{2}$ pCt. eller hvad det nu kunde være, saa vilde de paagældende Myndigheder efter Forslagets Affattelse, selv om alting traf sig i Love igen, selv om man kom ind under de samme Pengesforhold som dem, hvorunder vi nu leve, være berettigede til, naar de kunde faa det, fremtidig og i al Eghed at tage disse 4 eller $3\frac{1}{2}$ pCt. Saaledes som Vædringsforslaget er affattet, maatte der et nyt Lovforslag til af samme Slags som det, vi nu arbejder paa, for at bringe disse Udlaan i Overensstemmelse med tidligere Forhold. Endelig har jeg endnu en Bemærkning til dette Vædringsforslag at gøre, og det er den, at den Maalestof, som det ærede Medlem har opstillet, kunde jo rent forsvinde; det skulde jeg for mit Vedkommende selvfølgelig ikke have noget imod, thi naar Maalestoffet forsvinder, saa forsvinder ogsaa Berettigelsen til at sætte Renten op, men jeg mener dog, det er noget, der ved en saadan Lejlighed bør paapeges, at Maalestoffet helt kunde forsvinde. Naar nemlig $3\frac{1}{2}$ pCt.s uopfidelige Statsobligationer gik ud af Verden, saa vilde derved Maalestoffet være borte, og Muligheden for, at dette kunde ske, er jo ikke saa overordentlig fjern; den højtærede Minister hentydede jo netop til, at det var hans Tanke, naar Forholdene passede dertil, at saa Statsgælden hderligere ned, end allerede sket er, at saa den konverteret til 3 pCt. Rente, og saa vidt jeg ved, er Forholdet det, at alle de nuværende $3\frac{1}{2}$ pCt.s uopfidelige Statsobligationer paa en ren Bagatel nær kunne opsiges fra Statens Side til 11te Marts 1897. Undtagelsen, som jeg siger til, er et Beløb af, saa vidt jeg har hørt sige, 7—800,000 Kr. udstedt i Henhold til Jærnbaneloven fra Foraaret 1894, som først kunne opsiges i 1910 eller 1911 eller der omkring; men det giver jo ikke nogen Sikkerhed for, at der lige indtil den Tid vil vedblive at eksistere $3\frac{1}{2}$ pCt.s uopfidelige Statsobligationer, thi jeg kunde meget vel tænke mig den Mulighed, at den højtærede Minister, naar der kun er en saadan Bagatel af $3\frac{1}{2}$ pCt.s Statsgæld tilbage, kunde sige: De Obligationer købe vi op og annullere dem for derved at opnaa at kunne sige baade hjemme og paa det udenlandske Pengemarked, at Danmark er en Stat, som kun har 3 pCt.s Statsgæld. Det forekommer mig altsaa at være en Maalestof, som en stonne Dag rent kan forsvinde, uden at man da har noget, der kan stilles i Stedet. Den højtærede Finansminister gjorde nogle Bemærkninger, som vel nærmest vare rettede til Vædringsforslaget, men som dog ogsaa kunde ramme

Lovforslaget i sig selv. Den højtærede Minister mente, at det sigtede ikke særlig paa Landbrugsforhold, men at det ogsaa sigtede paa Kapitaler, der ere anbragte i Bjejendomme. Dette er meget rigtigt, men det er jo, fordi man vanskeligt, maaste umuligt, kan gøre denne Adskillelse, bl. a. af den Grund, at Følgen deraf kunde blive, at de Landejendomsbesiddere, der have de Kapitaler, der omhandles i Lovforslaget, staaende i deres Ejendomme, kunde faa dem opsigte, fordi Bestyrerne af Midlerne kunne faa dem anbragte til en lille bitte Smule højere Rente, maaste $\frac{1}{5}$ pCt. eller saa højere i Bjejendomme. Det vilde altsaa kun daarlig gavne Landejendomsbesiddere, som den højtærede Minister baade i Dag og før har erkendt trænge til Hjælp. Men naar den højtærede Minister i det hele taget er imod den Tanke, der er udtrykt baade i selve Lovforslaget og i Vædringsforslaget, har jeg megen Vanskelighed ved at bringe det i Overensstemmelse med den højtærede Ministers Udtalelser ved 1ste Behandling af Statslaansloven, thi da sagde den højtærede Minister netop, at man for at imødekomme den hersteuende Nødstand burde gøre dette Skridt, for at derefter de offentlige Institutioner kunde følge efter og nedsette deres Rente. Men her er jo netop Tale om offentlige Institutioner, baade efter Lovforslaget selv og efter Vædringsforslaget; under dette vil f. Eks. Sorø Akademi og Kommunitetet falde. Nu siger den højtærede Minister, at det vilde være en Uddeling af lavere Rente i Flæng — ja, det samme forekommer mig maatte passe paa de Bemærkninger, som den højtærede Minister den Gang fremkom med, thi det beror jo altid paa et Tilfælde, om en Mand skylder Penge bort i en Ejendom eller ikke, og om han skylder meget eller lidt bort, saa det kan altid siges, at en Nedsættelse af Rentefoden vil blive et Gode, som uddeles i Flæng. Den højtærede Minister frygtede for, at Lovforslaget, selv naar det foreslaaede Vædringsforslag blev til Lov, vilde forrykke Finansstatus, fordi der paa Finansloven var 9—10 Millioner Statsaktiver, som ere udlaante til 4 pCt. Ja, den halve pCt. vilde jo ganske vist gøre en Forskel af 50,000 Kr., men det var dog ikke saa meget, at det kunde medføre nogen farlig Forrykkelse af vor Finansstatus, og dertil kommer, at der jo altid gennem Love eller gennem Vædringsforslag til Finansloven i Aarets Løb sker endogaa betydelig større Forandringer i den planlagte Finansstatus, end der her er Tale om. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det høje Ting at forfaste de stillede Vædringsforslag,